

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر هژمونی بر بیگانگی و انزوای انسان در (همه ی پسران من) بر اساس نظریه ی لویی آلتوسر

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ترجمه، دوره 46، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رجبعلی عسگرزاده طبقه - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه فردوسی مشهد

سمیه شبانی - کارشناس ارشد ادبیات انگلیسی

خلاصه مقاله:

در سال های پس از جنگ جهانی دوم، آرتورمیلر در زمره نمایشنامه نویسانی بود که کنترل تیتر آمریکا را در اختیار خود داشتند. در این دوره میلر نمودهایی کنایی از ایده های متناقض و نظام های ارزشی را به تصویر کشید که در قلب فرهنگ تجارت آمریکا قرار داشت. او در نمایشنامه (همه پسران من) بیگانگی و انزوای انسان را در جامعه آمریکای پس از جنگ جهانی دوم به نمایش می گذارد. همچنین این اثر به بیان مشکلات اخلاقی و اجتماعی مردم در جامعه می پردازد که فقط به مادیات توجه دارد و مباحث اخلاقی در آن از بین رفته است. لویی آلتوسر معتقد است انسان ها تحت سلطه ایدیولوژی طبقه حاکم زندگی می کنند. بر اساس نظر و در یک جامعه، مردم برای تضمین سود دولت و طبقه حاکم (هژمونی) زندگی و کار می کنند. و خاطرنشان می کند که مردان توسط دستگاه های ایدیولوژیک دولت (ISA) مورد خطاب قرار می گیرند و به سوژه تبدیل می شوند. در این مقاله با در نظر گرفتن این دیدگاه و بررسی دقیق نمایشنامه (همه پسران من) نشان می دهیم که چگونه نظام سرمایه داری آمریکا پس از جنگ موجب بیگانگی انسان ها از یکدیگر می شود. همچنین نشان داده ایم که چگونه یکی از بزرگ ترین نمایشنامه نویسان معاصر، مفهوم بیگانگی را با آثارش در هم می آمیزد و اینکه این برداشت از نمایشنامه میلر می تواند دید خوانندگان را در مورد مفهوم یاد شده گسترش دهد. در همین راستا این بررسی نشان می دهد چگونه در جامعه سرمایه داری آمریکا هژمونی، درک هر شخص را از طبقه اجتماعی اش مشخص می کند و چگونه ایدیولوژی سرمایه داری موجب بیگانگی و انزوای انسان ها از یکدیگر می شود.

کلمات کلیدی:

همه ی پسران من، آلتوسر، هژمونی، سرمایه داری، بیگانگی، خطاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722105>

